

# Urho Kekkosen kansallispuistossa

*Kekkosen puistossa on se hyvä puoli, että alue mahdollistaa hyvin monenlaisen reittisuunnittelun. Suuren pinta-alansa takia auto pitää jättää kauas kairasta ja siinä se jutun ydin juuri piileekin.*



*Ukselmapää valmistautuu talveen*

syksyllä

14.-22.9.2004

# Vaelluspäiväkirja

## I päivä

Kekkosen puistossa on se hyvä puoli, että alue mahdollistaa hyvin monenlaisen reittisuunnittelun. Suuren pinta-alansa takia auto pitää jättää kauas kairasta, mutta siinä se jutun ydin juuri piileekin.

Vaelluspäiväkirja Saimme kyydin Raja-Jooseppiin. Luton riippusillan ylitettyämme tuli heti tuttu filis; matka kohti tuntematonta oli vasta alussa. Aamuaurinko lämmitti ja rantatöyräältä oli hyvät näkymät verkkaasti virtaavaan uomaan. Perusteellisesti tallattu polku johti suoraan Jyrkkävaaran kämpälle. Asetuimme taloksi ja ilta menikin perinteisesti syöpötellessä ja käpyjä potkiessa.



## II päivä

Aamuvellit poskeen ja reippahasti taas baanalle. Pilvinen päivä vei meitä mutka mutkalta Muorravaarakanjokea ylös. Saavuttuamme kammille siellä olikin kova hyörinä. Ei sinänsä mikään ihme, kun tönöt ovat hienolla paikalla. Vaikka kammi on rakennettu jo vuonna 1953, niin se on edelleen kaunista katseltavaa.



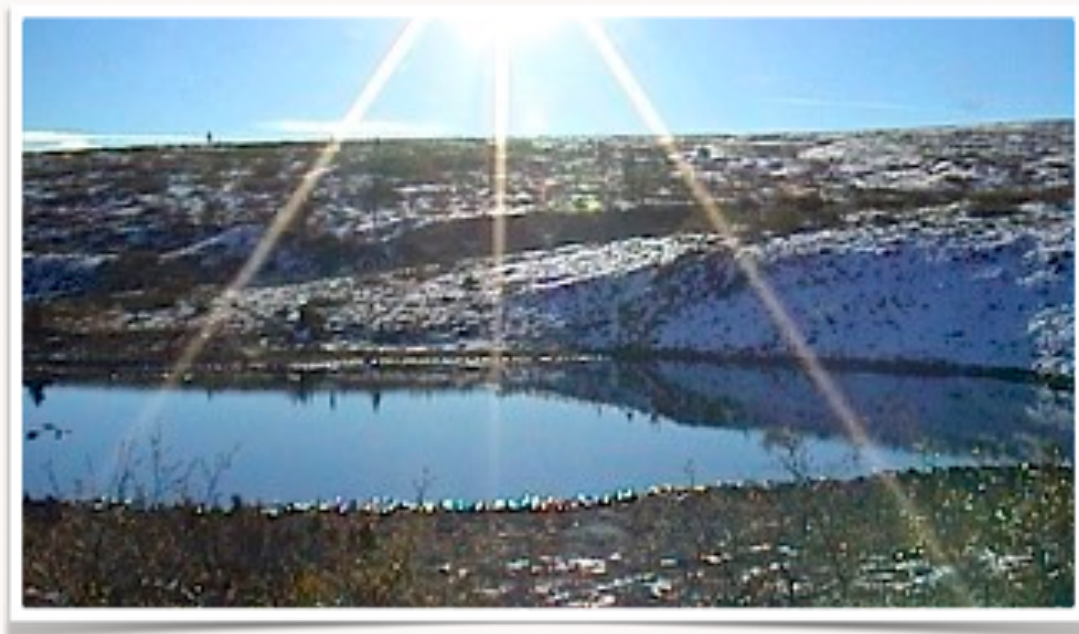
*Ihastelimme Imatran Lapinkävijöiden rakentamaa Muorravaarakanruoktua*

Siirryimme päivällisen jälkeen autiotupaan ja saimme seuraksemme kaksi vekkulia keski-ikäistä kaveria. Olivat muistaakseni Kuopiosta ja selvästi oivaltaneet jotain sellaista, mihin meillä on vielä matkaa. Heillä ei ollut kiire mihinkään, mutta eivät vallanneet tai pesiytyneet kämpillekään. Kaverukset pelasivat jotain aivan omaa korttipeliä. Kuten pokeria, mutta ei sinnepäinkään. Savolaisia herjoja ja naurunrätkettä riitti. Loppuillasta oli mahtava filis ja koko vaellus unohtui hetkeksi.



### III päivä

Heitimme hepuille hyvästit ja joimme aamusaikat poikkeuksellisesti Tiuhtelmapäällä.



*Tiuhtelman lämmittävät säteet*

Aurinko säteili Ukselman suuntaan, kun palailimme kämpälle. Jorina ja nauru kuului polulla, kun heput tulivat vielä vastaan ja heittivät ilmaan pari vitsiä, heh. Sää tiedotus lupasi sadetta ja keli alkoi näyttää valitettavasti samaa. Ehkä tämä olisi viimeinen hetki ylittää pirunportti ja ryhdyimme heti tuumasta toimeen. Puolella välissä nousua alkoi tuulla ja kohta vastaan tulikin lentävää jätää.



*Kuin piikkejä lentäisi kohti naamaa. Vahva etukeno, huppu tiukasti silmille ja hanskat käteen.*

Portti kylvi piruja päälle, mutta nousimme sitkeästi kohti Ukselmapäätä. Pian huomasimme kahlaavamme lumessa. Karttaa puristavat sormet etsivät autiomaasta epätoivoisesti kiintopistettä. Kaikki oli valkoista sekä alhaalla että ylhäällä.

Onneksi kohta eteemme avautui ennestään tuttu Paratiisikuru ja saimme kalibroituja sijaintimme. Ylitettyämme laen tuuli vain koveni. Laskeuduimme mutkitellen länteen puronuomaa seurailen. Tuuli hellitti hiukan, kun saavuimme Pälkkimäojan laavulle. Teimme tulet, lämmittelimme ja keittelimme. Sade lakkasi ja tuuli tyyntyi illaksi. Vatsa täynnä elämä hymyili jälleen ja laavulla alkoi olla tunnelmaa. Nukuimme pitkät ja sikeät unet...zzzz.



## IV päivä

Päivä valkeni pilvipoutaisena ja mieli oli taas reipas. Hörpimme Jaulutuskurun pikkupurosta vettä ja laskeuduimme Luirolle. Siellä oli vieläkin käynnissä lisärakentaminen.



*Joskus yöllä, kun on tyyntä ja vain kuikan jättämä vana rikkoo hiljaisuuden..*

## V päivä

Jätimme kämppäkylän taaksemme ja ylitimme kunniakkaasti Luirojoen. Nyt alkoi metsäosuus, joka oli paikoin synkkää. Baana oli leveä ja pian saavuimmekin jo Tuiskukurulle. Ilta meni perinteisissä merkeissä.

## VI päivä

Rinkat roikkuivat yön ulkona seinällä. Jyrki haki muonat rinkastaan ja kas kas, hiiri olikin käynyt kylässä. Se oli syönyt itsensä iskemättömän suklaalevyn läpi. Pidättelin naurua, mutta Jyrki ei paljon ilakoinut. Voi pehkana, sanoi hän ja päälle tuli tusina kirosanoja! Ei silti auttanut itku, vaan matkaan oli taas lähdettävä. Nousimme Tuiskukurun kautta Salonlammen tulipaikalle. Paikka oli ankea, keskellä lehtipuupöheikköä. Jatkoimme matkaa Suomunruoktulle ja päätimme mennä yöksi Kopsusjärvelle. Siellä totesimme, ettei paikalla ollutkaan kartan mukaista majoitetta, hö!



*Tammakkolammen piilo-puuwaja*

Eimuutaku takaisin Ruoktulle. Olimme tässä vaiheessa todella nälkäisiä ja väsyneitä. Siksi valmistinkin meille Suomuruoktu-speciaalia (Ensimmäinen annos kaadetaan kanervikkoon ja toinen vasta syödään!). Kämpällä oli ruuhkaa, luonnollisesti, mutta päätimme kuitenkin nukkua sisällä. Joku tyttölauma vähän kuivatteli alkuillasta vaatteitaan sisällä -> lämmitti kaminaa neljä pesällistä. Noh, nukkumaan mennessä lämpömittari näyttikin sitten lähes kolmeakymppiä. Nuku siinä sitten!



## VII päivä

Keli huononi ja alkoi tihuttaa vettä. Baana Rautulammen kämpälle oli usvan peitossa. Paikka oli selvästi rakennettu talvikäyttöön, kun se oli keskellä aavaa jäntkää. Polkumme jatkui Luulammen kautta Taajoslaavulle, jossa yövyimme. Edellispäivänä alkanut nuha sai aikaan verenvuodon nenässä. Sitä hoidellessa meni ilta ja tärveltyi kokonainen pyyhe. Veri valui ties monetta kertaa tunturipurossa ja olo oli jo tosi heikko. Otin runsaasti troppia ja mietin, että kuinkahan käy..

## VIII päivä

Kello pirisi ja ulkona oli hämärää. Huonosti nukutun yön jälkeen tankkasin kuituja ja lämmintä vettä. Enää oli kuitenkin vain heitto reissua jäljellä. Pian viimeinen tukikohtamme Vellinsärpimä häämöttikin jo edessämme. Siellä riitti säpinää koko ajan. Ulkona oli kesytetty guide (kuukkeli) ja lapintiainen. Niitä ihmeteltiin sitten koko porukalla. `Kirjavat ja one-day-tripperit` olivat Lapin lumoissa ja kuuntelivat ihmeissään meidän `vihreiden` tarinoita. Vihdoin ilta laskeutui, merisää loppui ja kämppä hiljeni...zzzz.



## IX päivä

Enää kivenheitto Kaunispäälle ja reissumme alkuperäinen ajatus voisi toteutua. Eli, jokunen vuosi aiemmin pari todella väsynyttä kaverusta lopetti vaelluksen Kaunispäälle. Halusimme kokeilla miltä heistä on tuntunut ...ja päälle tilattaisiin poronkärjistystä posliinilautasella ja ISO karhu. Sehän me nyt voitiin toteuttaa ja näin me tehtiinkin. Kylläpä se HYVÄLTÄ maistui!



*Mieli palaa kairaan ja kämppien tunnelmaan. Luirolla saunan lämpiämistä odottelemassa.*

Tämä kertomus on osa kotisivuani [www.lehtinen.com](http://www.lehtinen.com)  
Käy katsomassa mitä muuta sieltä löytyy.